

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-0100622/2011-1
ДАНА: 06. 10. 2011.године
БЕОГРАД

На основу чл.5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС број 101/10), чл.52 ст.1 и 4. Закона о судијама (Сл.гласник РС 116/08, 58/09, 104/09 и 101/10) и чл. 29 и 30 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/1), стални састав Високог савета судства одлучујући по приговору Т.Ћ. из Ниша, дана 06. 10. 2011.године донео је следећу

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор Т.Ћ. из Ниша, изјављен против Одлуке о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства бр.119-05-00368/2010-01 од 14.6.2010. године и побијана одлука **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Т.Ћ. је радила у Општинском суду у Нишу првостепену парничну рефераду, у време када је расписан оглас о избору судија опште и посебне надлежности кога је расписао Високи савет судства 15.7.2009. године и поднела је пријаву за избор судије у Основни суд у Нишу, Виши суд у Нишу, Прекршајни суд у Нишу, Управни суд у Нишу, Привредни суд у Нишу и Виши прекршајни суд у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Одлуком Високог савета судства бр.06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тач. 784 изреке констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац жалбе – приговора није испунио критеријуме прописане

одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/09).

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду.

Жалбени разлози се свде на следеће: пропуштање да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност, да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних судија, да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и доказима, да јој се достави образложена одлука, затим да су подаци који су коришћени проглашени службеном тајном и да су употребљавани подаци о личности противно Уставу и Закону, те да су свим овим пропустима повређена њена уставна права и права из Европске конвенције.

Приговара процедури избора, бави се питањем сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио Први састав Високог савета судства, његовој независности и непристрасности појединих његових чланова. Тврди да су статистички подаци који су за њу достављени нетачни и да је целим овим поступком повређено њено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства бр.119-05-00368/2010-01 од 14.6.2010. године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе чл.14 ст.1 тач.1, 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, те је наведено да је у посматраном периоду Т.Ћ. имала проценат укинутих одлука знатно изнад мерила тј. 15 % колико је мерилима прописано за првостепени кривични поступак а такође и знатно изнад просека укинутих одлука на нивоу кривичног одељења Општинског суда у Нишу где је радила у посматраном периоду.

Против ове одлуке Т.Ћ. је изјавила жалбу у којој је навела да у свему остаје при раније изјављеној жалби Уставном суду и наводима из те жалбе, стим што је жалбене разлоге допунила следећим:

Наводи да побијана одлука поново не садржи поуку о равном леку, наводи параметре о другим судијама,предлаже да се поништи одлука ВСС.

У смислу одредбе чл.5 ст.1 Закона о изменама и пунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из чл.1 ст.1 Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети стални састав Високог савета судства док је у ставу 3 прописано да жалбе односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе чл.5 ст.1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама стални састав Високог савета судства је дана 23.5.2011.године донео правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности оспособљености

и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог састава судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор Т.Ћ. одбије, а предлог је заснован на чињеницама да је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу извештаја о раду Општинског суда Ниш и увида у извештај о раду за судију Т.Ћ., као и извештаја о раду за Општински суд у Нишу за посматрани период 2006, 2007 и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дала Т.Ћ. на рочишту одржаном пред комисијом Високог савета судства од 02. 08.2011. године, извештаја Основног суда у Нишу о одлукама израђеним ван законскиг рока, увидом у фотокопије записника са колегијума Општинског суда у Нишу, на основу чега је Високи савет судства утврдио следеће чињенично стање:

Из извештаја о раду кога је доставио Општински суд у Нишу за Т.Ћ. за 2006. годину утврђене су следеће чињенице:

Т.Ћ. је поступала у првостепеној парничној рефереди, имала је укупно у раду 569 предмета од чега старих 93 предмета, решила је укупно пресудом 154 предмета, на други начин 115 предмета, тако да је укупно решила у П. рефереди 269 предмета од чега старих 67, а остало је нерешено 300 предмета, од чега старих 78 и са тиме испунила норму са процентом од 77,7%. По жалби је разматрано 68 одлука од чега је отврђено 36 или 48%, преиначено 8 или 16,7% и укинута 31 одлука или процентуално 41,3%.

Одлуке израђене ван законског рока имала је 8 до 60 дана и 16 преко 60 дана.

Просек парничног одељеља за одлуке израђене у року од 30 до 60 дана на нивоу парничног одељења је 7.3 одлука, а преко 60 дана је 11 одлука.

Просек укинутих одлука на нивоу парничног одељељења за ту годину је 23.20%.

Из извештаја о раду за Т.Ћ. за 2007. годину и извештаја о раду за Општински суд у Нишу за 2007. годину, те извештаја Основног суда у Нишу о одлукама израђеним ван законског рока утврђене су следеће чињенице:

На почетку 2007. године Т.Ћ. је имала 300 П. предмета од чега старих 82, примила је у току године 280 предмета, тако да је укупно имала у раду 575 предмета, од тога је решила укупно 343 од чега старих 74, а остало је нерешено 232, од чега старих 37. Норму је испунила са процентом од 101.40%, 12 одлука је израдила преко рока од 60 дана.

По жалби јој је разматрано 83 предмета, од чега је потврђено 46 или процентуално 50.60%, а преиначене 4 или 4.4%, а укинута 41 одлука или процентуално 45.1%.

Просек укинутих одлука на нивоу парничног одељења Општинског суд у Нишу био је 20.35%, а просек одлука израђених преко 60 дана 4 одлуке, а у периоду од 30 до 60 дана 6.7 одлука.

У 2008. години на почетку је имала 232 П. предмета од чега старих 79, примила је у току године 288 предмета, тако да је укупно имала у раду 499 предмета, од тога је решила укупно 335 од чега старих 59, а остало је нерешено 164, од чега старих 55. Норму је испунила са процентом од 97.11%, 15 одлука је израдила преко рока од 60 дана, а у року од 30 до 60 дана 19 одлука. По жалби јој је разматрано 87 предмета, од чега је потврђено 33 или процентуално 35.87%, а преиначене 10 или 10.87%, а укинута 49 одлука или процентуално 53.26%.

Просек укинутих одлука на нивоу парничног одељења Општинског суд у Нишу био је у 2008. години 23.09%, а просек одлука израђених преко 60 дана 2.4 одлуке, а у периоду од 30 до 60 дана 7.8 одлука.

Према чл.13 ст.1 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број разматраних по жалби у првостепеној кривичној материји не прелази проценат од 15 %, а чланом 5 ст.1 алинеја 1 Правила да ће се при разматрању овог критеријума имати у виду и просек укинутих одлука у одељењу суда у коме је подносилац приговора обављао судијске дужности.

Из напред наведених података евидентно је да је Т.Ћ. у посматраном периоду 2006, 2007 и 2008. година за сваку годину имала укинутих одлука знатно изнад процента предвиђених мерилима тј.изнад процента од 15 %.

Такође је имала знатна негативна одступања у погледу укинутих одлука и посматрано на нивоу парничног одељења Општинског суда у Нишу и то у свакој посматраној години.

Поред овога у 2006. години и 2008. годни није испунила орјентациону норму, а у посматраном периоду одлуке је израђивала ван законског рока и ван просека одлука израђених ван законског рока у односу на просек парничног одељења Општинско суда у Нишу, што представља груба одступања у односу на просек одељења, а у смислу члана 6. став 1. и став 1. алинеја 2. Правила.

Т.Ћ. је током поступка је истицала да је њен квалитет рада - проценат укинутих одлука нагло погоршан од момента када је дошла у конфликт са председником Округног суда у Нишу, Н.Д., а у вези једне парничне одлуке коју је донела у поступку накнаде штете. Тврди да је након тога била стална тема колегијума општинског суда у коме је радила и то увек у неповољном контексту.

Савет је извршио увид у фотокпије записника колегијума судија Општинског суда у Нишу за посматрани период и из садржине истих није могао да закључи да су наводи Т.Ћ. тачни. Наиме, из тих записника произилази да је свега у два наврата директно поменута Т.Ћ. и то једном приликом у вези некаквог компјутера, а други пут у вези испуњења норме. Т.Ћ. је ставила примедбу на садржину извештаја о не израђених одлука у том смислу да неки предмети нису нађени у архиви Основног суда у Нишу и да су подаци давани из уписника, али ове њене примедбе нису утицале на предње утврђено чињенично стање имајући у виду да је посматраном периоду Т.Ћ. имала веома велики број одлука израђених ван рока, и да чак у ситуацији да примедбе усвоје она би опет имала више одлука израђених ван рока него што је просек парничног одељења.

На основу изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом чл.45 Закона о судијама те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености било места примени одредбе чл.101 ст.1 Закона о судијама, а на основу коме је подносиоцу приговора

престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и одлука Високог савета судства бр.119-05-00368/2010-1 од 14.06.2010. године, потврђена у смислу одредбе чл.29 Правила у вези са одредбом чл.5 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.